

at gjøre det i saa stor Korthed, som muligt, og at undgaae saameget som muligt enhver Detail, hvorved vi let paa dette Sagens foreløbige Standpunkt kunde komme meget dybere ind paa dens Enkeltheder, end det er ønskeligt for Sagens videre Fremme. Det vil saaledes kun være Lidet og temmeligt Almindeligt, jeg har at bemærke, og jeg troer saameget snarere at kunne indskrænke mig dertil, som Discussionens Gang i disse to Møder har gjort det Indtryk paa mig, at Sagen dog i det Hele findes at burde nyde sin Fremme, om end med Forbehold af saadanne Modificationer i Enkelthederne, som maatte findes rigtige, og hvor paa jeg iforveien har erklæret, at Regjeringen beredvillig vil gaae ind, ikke fordi jeg just kan anerkjende alle de Bemærkninger, som ere fremsatte hvad Enkelthederne angaaer for grundede, men fordi jeg erklærer Enkelthederne i Lovudkastet for aabne Spørgsmaal. Den første Art af Bemærkninger, som gjør mig det nødvendigt at yttre mig, er, at der fra flere ærede Tale- res Side, og navnlig fra den ærede 4de kjøbenhavnske Rigsdagsmands (Nothes) Side, er fremhævet, at Lovudkastet ikke indskrænkede sig blot til at sammendrage visse bestaaende Afgifter, men tillige opstillede en ny Skattnorm for Fremtiden. I Forbindelse hermed har den samme ærede Deputerede fremhævet, og det er senere understøttet af enkelte Andre, at Lovudkastet ingen Grændse i saa Henseende sætter for Benyttelsen af denne nye Skattnorm, hvis den maatte blive antagen, og man har fundet dette urigtigt, fordi Lovudkastets hele Idee burde indskrænke sig til det, som kun angik de bestaaende Skatter. Jeg vil herved tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Lovudkastets § 2 udtrykkelig indeholder, at det ved Siden af det til Optagelse i § 2 foreslaaede Skattesystem for hvad der udfordres til at bestridе Omkostninger, som have været afholdte af de i § 1 nævnte Skatter og Bidrag, samt til de aarlige Rigsdage, kun er for „fremtidige lignende Skatter“, at der i Udcastets § 2, jevnfør § 4, opstilles en ny Skattnorm af samme Slags som den, hvortil de ældre bestaaende Skatter ere satte. Jeg anfører imidlertid ikke dette som Beviis imod, at Lovudkastet jo virkelig kan siges, naar man vil tage det strengt, at indeholde

ogsaa en Norm for nye Skatter. For først at imødegaae den Grindring, at Lovudkastet ingen Grændse i saa Henseende indeholder, maa jeg bemærke, at jeg troer, at der alt i Ordene „fremtidig og lignende“ ligger en meget betydelig Begrændsning for dem, som hende noie til Skatteforholdene. — Jeg maa fremdeles erindre om, at Begrændsningen af en saadan nye Skattnorm ligger i Legislaturen, og naturligviis ikke blot hos Regjeringen, men tillige hos selve Rigsdagen. Jeg maae dernæst tillade mig at fremhæve, at det efter min Formening klart fremgaaer af § 4, idetmindste har det været Regjeringens Mening, at det klart skulde fremgaae deraf, at Landskatten ikke, saaledes som den nu bestaaer, med Fradrag af den siden 1823 stedfundne aarlige Eftergivelse skal være inddragen med i det aarlige variable Beløb af Nysskatten i den Forstand, at den ogsaa skal være udsat for Ophævelse, Omregulering, Nedsættelse eller hvilkenfomhelst anden Forandring, der maatte foretages. Det hedder nemlig i § 4, at der ved den aarlige Finantslov skal bestemmes, hvad der i Landstat og i den, overensstemmende med § 2, paa Landet falvende Deel af den der ommeldte Ligningskat skal svares. Det har ikke været Lovudkastets Tanke dermed at udtrykke, at ogsaa Landskatten, fordi den tillægges den variable Ligningskat, derved ogsaa selv skulde blive variabel, saaledes at man ved den aarlige Finantslov skulde, foruden at nedsætte, forhøje eller vel endogsaa at lade aldeles bortfalde den Deel af Nysskatten, som svarer til de ophævede Afgifter, endvidere ogsaa skulde reent lade bortfalde den Deel af den gamle Landstat, hvis Størrelse er noksom bekendt, og som, hvilket ikke kan forglemmes, man vil have at anerkjende ligesuldt, fordi dette Lovudkast er antaget. Jeg har allerede sidste Gang, jeg havde den Ære at tale i denne Sal, yttret, at det fra Regjeringens Side ikke vilde blive holdt strengt paa, at Lovudkastet, foruden Ideen, som ligger til Grund for Sammendragningen og Inddragningen af de nye Skatter, tillige skulde absolut komme til at indeholde den Skattnorm for fremtidige nye Skatter, som den, det foreliggende Forslag indeholder i § 2 og 4. Jeg